

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Шаповал Руслан Анатолійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині першій статті 8 Конституції України (є неконституційними), приписи частини третьої статті 183 Сімейного кодексу України від 10 січня 2002 року № 2947–III, якими передбачено: *„Якщо після досягнення повноліття найстаршою дитиною ніхто з батьків не звернувся до суду з позовом про визначення розміру аліментів на інших дітей, аліменти стягуються за вирахуванням тієї рівної частки, що припадала на дитину, яка досягла повноліття“*.

Автор клопотання вважає, що оскільки вказана норма передбачає можливість вирахування з розміру присуджених аліментів рівної частки, що припадала на дитину, яка досягла повноліття, лише у разі, коли аліменти стягуються у частці від заробітку (доходу) платника, і не поширює свою дію на випадки, коли аліменти стягуються у твердій грошовій сумі, то оспорювані приписи суперечать принципу верховенства права, а саме *„порушують принципи справедливості, добросовісності, розумності, рівності перед судом та заборони свавілля як елементів універсального принципу верховенства права“*. Автор клопотання вважає, що застосування в остаточному судовому рішенні оспорюваних приписів призвело до його додаткових майнових втрат, а отже, порушило його право власності, гарантоване статтею 41 Конституції України.